

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Nt/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010044
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515010044.5

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na verejnom zasadnutí dňa 14. januára 2016 v Starej Ľubovni, v trestnej veci obvineného: Z. T., nar. XX.X.XXXX v J., okres I. T., trvale bytom I. T., S. XXX/X, o uloženie ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou, takto

rozhodol:

Súd podľa § 299 ods. 1 Trestného poriadku zamietá návrh prokurátorky Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa, podaný súdu dňa 11.2.2015 pod sp. zn. Pv 284/14/7710, na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obvinenému Z. T., nar. XX.X.XXXX v J., bytom S. XXX/X, I. T..

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podala dňa 11.2.2015 súdu návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenia obvinenému Z. T. poukazujúc na to, že uznesením tunajšieho súdu 1T/151/2014 - 165 zo 16.1.2015, právoplatným 31.1.2015 bolo zastavené trestné stíhanie menovaného, pretože bolo podmienené súhlasom poškodeného, pričom poškodení vzali súhlasy späť, resp. nebol súhlas daný. Poukazovala na to, že menovaný bol stíhaný pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., ku ktorému malo dôjsť tak, že „od presne nezisteného dňa roku 2011 až marca 2014 prenasledoval svoju matku H. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. T., Ul. C. XXX/XX, svoju sestru D. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. T., Ul. C. XXX/XX a svojho švagra K. N. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX I. T. takým spôsobom, že vyhľadával proti ich vôli ich spoločnosť, neustále telefonicky vyvolával a po zdvihnutí telefónu poškodenou H. T. jej vulgárne nadával v dôsledku čoho zrušili telefónnu linku, taktiež obžalovaný viackrát chodieval k rodinnému domu poškodených na ulicu C. v I. T., kde im vulgárne nadával, pričom dňa 8.2.2014 prišiel k vchodovým dverám domu poškodených na ulici C. tohto dňa dvakrát, najprv okolo poludnia, kedy vyzváňal, mykal kľučkou na vchodových dverách, chcel vojsť do vnútra, čo sa mu nepodarilo a neskôr v tento deň večer už potme, kedy sa tiež dobíjal do domu, načo poškodená D. C. telefonicky požiadala suseda o pomoc a ten keď rozsvietil, tak Z. T. ušiel preč, naposledy obžalovaný prišiel v presne nezistený deň koncom mesiaca marec 2014 k vchodovým dverám domu, vyzváňal pri nich, búchal na dvere, dobíjal sa dnu do domu a vulgárne im nadával tak, že im kričal, že sú svine, hovädá a aby všetci zdochli, pričom keď mu nikto neotváral vchodové dvere, tak zanechal v schránke poškodenej H. T. písomný odkaz, v ktorom uvádza, aby zdochla a aby ju skáralo a týmto svojím konaním u poškodených vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a život a zdravie ich blízkych osôb a podstatným spôsobom tak zhoršil kvalitu ich života“.

Prokurátorka poukazovala na to, že bolo znalecky zistené, že menovaný v čase skutku netrpel závažnou duševnou poruchou v zmysle psychózy, jedná sa u neho o organicky podmienenú poruchu osobnosti a epileptické povahové zmeny súvisiace s jeho ochorením na epilepsiu, ktoré sa v jeho správaní vyznačujú zvýšenou iritabilitou, afektívnou labilitou, narušenou sociabilitou, zníženou frustračnou toleranciou, egocentrizmom a zhoršením schopnosti ovládať svoje konanie; pobyt na slobode je z psychiatrického hľadiska potenciálne nebezpečný pre spoločnosť v tom zmysle, že má podstatne zníženú schopnosť

sa ovládať; znalci navrhli uložiť mu ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou; prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obvineného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu v budúcnosti je priaznivá iba za predpokladu, že sa podrobí ochrannej psychiatrickej liečbe a bude dlhodobo užívať ordinované lieky.

Na verejnom zasadnutí dňa 22.6.2015 prokurátorka podaný návrh upravila poukazujúc na chybu v písaní a žiadala ochranné liečenie uložiť nie podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. ale podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák..

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre uloženie ochranného liečenia obvinenému, a to nielen podľa navrhovaného § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ale ani podľa žiadneho z ostatných prípadne do úvahy pripadajúcich ustanovení § 73 Tr. zák..

Uznesením povereného príslušníka PZ, služobne zaradeného u OR PZ, OO PZ Stará Ľubovňa ČVS: ORP-195/SL-SL-2014 zo dňa 6.6.2014 bolo začaté trestné stíhanie a obvinenému vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.; následne dňa 27.10.2014 bola v danej veci voči nemu podaná obžaloba, podľa ktorej sa mal skutku dopustiť tak, bolo uvedené i v podanom návrhu na uloženie ochranného liečenia.

Súd dňa 24.11.2014 vydal na podklade podanej obžaloby trestný rozkaz sp. zn. 1T/151/2014, kde žalovaný skutok právne posúdil ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., v ktorom súčasne rozhodol o uložení obvinenému ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.. Proti uvedenému trestnému rozkazu však obvinený podal dňa 2.12.2014 odpor, kde namietal že by boli naplnené základné znaky skutkovej podstaty dotknutého prečinu, osobitne ohľadne dlhodobosti prenasledovania a plurality útokov. Taktiež namietal, že by jeho konanie bolo takej intenzity, akú predpokladá ustanovenie § 360a Tr. zák., namietal, že by od roku 2011 do marca 2014 prenasledoval svoju matku, sestru a jej manžela, pričom uviedol, že je pravdou, že v mesiaci február 2014 bol pri rodinnom dome, búchal a zvonil a keďže nebol pustený dnu tak odišiel, ako aj že v marci 2014 zanechal pri dverách písomný odkaz. K zrušeniu trestného rozkazu v dôsledku podaného odporu došlo prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní 16.1.2015.

Trestné stíhanie obvineného vo vyššie uvedenej veci bolo podmienené súhlasom poškodených ako blízkych osôb obvineného, pričom matka obvineného v celom trestnom konaní súhlas s jeho trestným stíhaním neudelila, setra obvineného a jej manžel (švagor obvineného) pred súdom dňa 15.12.2014 výslovne vzali súhlas s jeho trestným stíhaním späť. Na hlavnom pojednávaní následne prokurátor vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol rozhodnúť o zastavení trestného stíhanie obvineného, pričom súd uznesením sp. zn. 1T/151/2014 zo dňa 16.1.2015, právoplatným 31.1.2015 trestné stíhanie Z. T. podľa § 281 ods. 1 Tr. por. z dôvodov podľa § 9 ods. 1 písm. f/ Tr. por. zastavil, teda z dôvodu, že trestné stíhanie v tejto veci bolo podmienené súhlasom poškodeného, pričom poškodení K.. N. C. a D. C. vzali svoje súhlasy späť a zo strany poškodenej H. T. nebol súhlas daný.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák., súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 73 ods. 2 Tr. zák., súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin
a/ v stave zmenšenej pričetnosti a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,
b/ v stave vyvolanom duševnou poruchou a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,
c/ násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatela možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, alebo
d/ pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone (§ 8 Tr. zák.). Ochranné opatrenie (t.j. i ochranné liečenie) je jedným z druhov sankcií, ktoré sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného (§ 31 ods. 1 Tr. zák.).

Podľa § 35 ods. 1 Tr. zák. ochranné opatrenie možno uložiť páchatelovi trestného činu buď popri treste, alebo aj pri upustení od potrestania páchatel'a, ak ochranné opatrenie zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om účinnejšie ako trest.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. ochranné opatrenie možno uložiť aj páchatelovi činu inak trestného alebo inej osobe, ak je to nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním nových trestných činov.

Z vyššie citovaných ustanovení Tr. zák. jednoznačne vyplýva, že uložiť ochranné opatrenie vo forme ochranného liečenia je možné v zásade iba páchatelovi trestného činu, a to (viď znenie § 35 ods. 1 Tr. zák.) v prípade jeho právoplatného odsúdenia súdom, teda právoplatného konštatovania viny za spáchanie činu, ktorý je trestným činom („buď popri treste“ alebo „aj pri upustení od potrestania“).

Uloženie ochranného opatrenia i inej osobe (§ 35 ods. 3 Tr. zák.), teda osobe inej ako páchatel'ovi, je v zásade len prípad ochranného opatrenia - zhabania vecí podľa § 83 Tr. zák..

Uloženie ochranného opatrenia - tu ochranného liečenia - páchatel'ovi činu inak trestného (§ 35 ods. 3 Tr. zák.) znamená uloženie ochranného opatrenia páchatel'ovi u ktorého je vylúčená trestná zodpovednosť (§ 22, § 23 Tr. zák.), ale aj tu musí byť vykonaným vyšetrovaním (prípadne dokazovaním v konaní pred súdom pokiaľ by išlo napr. o oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. d/, e/ Tr. por.) bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok pre ktorý bol páchatel' stíhaný sa nielen stal ale aj, že napĺňa všetky znaky trestného činu podľa príslušnej skutkovej podstaty Tr. zák., ako aj, že ho skutočne daný páchatel' spáchal, avšak nemožno páchatel'a potrestať pre okolnosti vylučujúce na strane páchatel'a trestnú zodpovednosť. Tu nebolo zastavené trestné stíhanie v prípravnom konaní, resp. nebol v konaní pred súdom Z. T. oslobodený spod obžaloby pre zistenie nejakého dôvodu na strane obvineného vylučujúceho jeho trestnú zodpovednosť, ale zastavené bolo jeho trestné stíhanie z dôvodu podľa § 9 ods. 1 písm. f/ Tr. por..

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v dôsledku zastavenia trestného stíhania Z. T. vo veci sp. zn. 1T/151/2014 z dôvodov podľa § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku nemožno bez pochybností ustáliť záver o tom, že konanie, pre ktoré bolo vedené voči obvinenému trestné stíhanie a v súvislosti s ktorým bol daný návrh na uloženie mu ochranného liečenia je trestným činom, teda že menovaný Z. T., hoci nebola odsudzujúcim rozsudkom uznaná jeho vina, skutočne ako páchatel' spáchal „trestný čin“. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že súd pôvodne v konaní 1T/151/2014 vydal trestný rozkaz, ktorým v zásade vyhovel obžalobe podanej pre skutok, v súvislosti s ktorým tu následne bol podaný návrh na uloženie ochranného liečenia menovanému. Z. T. totiž podal proti uvedenému trestnému rozkazu odpor, kde namietal samotné naplnenie základných znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pričom v dôsledku späťvzatia súhlasov s jeho trestným stíhaním zo strany jeho sestry a manžela jeho sestry, pri trvalom neudelení súhlasu s jeho trestným stíhaním zo strany jeho matky, nebolo teda vykonávané dokazovanie (so zameraním osobitne na výhrady uvedené v podanom odpore proti trestnému rozkazu čo do splnenia všetkých základných znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu) a teda nemožno konštatovať, že menovaný skutočne spáchal trestný čin.

V danom prípade teda nemožno bez pochybností prijať záver, že skutok, pre ktorý bol Z. T. trestne stíhaný je trestným činom, osobitne s ohľadom na výhrady obvineného uvedené v odpore proti trestnému rozkazu vydanému vo veci 1T/151/2014. V tomto kontexte treba poukázať na všeobecný popis skutku v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia; v takto vymedzenom skutku absolútne sa neodráža naplnenie znakov trestného činu podľa § 360a ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (žiadne vyhrážanie tam uvedené nevyplýva ani z výpovedí svedkov a obvineného v prípravnom konaní - vulgárne nadávky nie sú vyhrážanie podľa daného ustanovenia; písomný odkaz necháný matke obvineného koncom marca 2014 taktiež nie je takýmto vyhrázaním - podľa jeho obsahu ide tam o prianie niečoho zlého, ale nie o vyhrážky zo strany obvineného); k nedostatku preukázania znakov naplnenia skutkovej podstaty prečinu podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. v tomto prípade možno uviesť len toľko, že výpovede svedkov - poškodených v prípravnom konaní, ale i obvineného zo dňa 19.6.2014 sú ohľadne preukázania dlhodobosti, systematickosti prenasledovania viac než všeobecné, navyše čo do vymedzenia skutku (od nezisteného dňa roku 2011) treba uviesť, že obvinený dňa 19.6.2014 vypovedal, že ešte za života otca, ktorý zomrel koncom roka 2010 vulgárne vynadal najmä svojej matke a že stalo sa to viackrát aj prostredníctvom telefónu a viackrát ich osobne navštívil (o roku 2011 a nasl. nič neuvádza), ďalej iba uviedol, že bol toho roku (t.j. 2014) - nevie koľkokrát pri dome a je pravdou, že aj zvonil a otváral

kľučkou - v odpore uvedené konkretizuje dvoma prípadmi. Matka obvineného v prípravnom konaní odmietla vypovedať. D. C. v prípravnom konaní dňa 28.7.2014 popisuje zlé vzťahy s obvineným do jej odsťahovania sa z miesta bydliska jej rodičov. Uvádza potom iba že po smrti otca (koncom roka 2010) ju a jej manžela matka obvineného požiadala aby sa presťahovali k nej, lebo sa bála byť doma sama - neuvádza však v tomto smere žiadne konanie obvineného vyvolávajúce daný strach. Popisuje až príchod obvineného k domu na ul. C. vo februári 2014 ale nevpustili ho do domu - teda ani nie je od svedkyne jasné čo bol účel návštevy obvineného (iba videla známky hnevu), nevpustili ho ani v ten deň večer a v marci 2014 len vie, že mama našla písomný odkaz. Obdobne dňa 29.7.2014 poškodený K.. N. C. vo výpovedi iba všeobecne popisuje nehody s obvineným v minulosti, telefonovanie obvineného a vulgárne nadávky rodičom obvineného - to všetko do smrti otca obvineného (svedkovho svokra). Žiadne z uvedeného konania nie je ani obsahom vzneseného obvinenia a skutku pre ktorý bol obvinený stíhaný (skutok je vymedzený od nezisteného dňa roku 2011 - ani tento svedok však výslovne neuvádza, a to ani takto všeobecne, konanie obvineného od nezisteného dňa roku 2011 ktorým by malo z jeho strany dochádzať k vyhľadávaniu spoločnosti poškodených obvineným proti ich vôli, telefonovaniu, vulgarizmom a chodievaniu k domu na ul. C.. Naopak svedok uvádza, že po smrti svokra (otca obvineného) matka obvineného ostala v dome sama, prežívala samotu, otupelosť a často plakala a požiadala ich (svedka a jeho manželku) aby prišli bývať k nej. Ďalej svedok udáva, že potom obvinený začal k nim chodiť a chcel sa dostať do domu proti ich vôli (čo však nekorešponduje s výpoveďou svedkyne C. a svedok ani neuvádza koľkokrát to bolo a ani orientačne kedy) - svedok poukazuje až na február 2014 a na zanechanie odkazu pre svokra svedka. Nik zo svedkov pritom ani pri konaní vo februári a marci 2014 sa nijako nezmenil, že by nejakým spôsobom dali najavo obvinenému, že si neprajú aby ich navštívil, že by ho vyzvali aby odišiel, teda, že by prejavili nejakú to, že jeho príchod na ul. C. je proti ich vôli a každý ďalší je tiež nežiadúci - len ho proste nevpustili do domu a teda mohol obvinený úmyselne prísť opäť k ich domu vediac, že je to proti ich vôli? Navyše nik zo svedkov neuvádzal v tejto súvislosti nadávky ako sú popísané v skutkovej vete. Vo vyšetrovacom spise dokonca nie sú ani nijako objektivizované ani skutočnosti v skutkovej vete, že poškodení museli zrušiť telefónnu linku (kedy, či naozaj, a vôbec v čase ktorým je vymedzený stíhaný skutok alebo ešte pred tým?).

V tomto smere nemožno prihliadať ako na dôkaz ani na priznanie obvineného pri výsluchu v prípravnom konaní - priznanie po poučení podľa § 220 Tr. por. (viď k tomu § 226 Tr. por.), ani k priznaniu podľa § 232 Tr. por., § 216 Tr. por. či v rámci vyjadrenia obvineného priamo vo výpovedi, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že obvinený vo výsluchu sa „priznáva“ k skutku v uznesení o vznesení obvinenia ale to nekorešponduje obsahu jeho výpovede, kde tak ako vyššie uvedený svedkovia popisuje ale sám konanie do smrti svojho otca (koniec roku 2010) a potom iba to, že bol pri dome poškodených nevie koľkokrát v roku 2014 - nič iné, čo by zodpovedalo ďalšiemu konaniu uvedenému v skutkovej vete vzneseného obvinenia (i samotnej neskôr podanej obžaloby) - navyše v odpore proti trestnému rozkazu výslovne priznáva iba dva prípady príchodu k domu, pričom v kontexte vyššie uvedeného je pochybné prijať záver, že teda skutok obvineného je trestným činom podľa § 360a Tr. zák. (viď vyššie uvedené skutočnosti a najmä zrejmú absenciu toho, že by obvinený z dôvodu nejakého upozornenia od poškodených, alebo iného pochybnosti nevzbudzujúceho konania v tomto smere vedel, že príchodom k domu a zvonením a búchaním na dvere „vyhľadáva ich spoločnosť proti ich vôli“, resp., že ich tým teda prenasleduje - nik z nich ho nevyzval aby odišiel, nik mu neuviedol, že nie je u nich vítaný, proste mu neotvorili a teda mohol si dôvodne myslieť že len nie sú doma). Okrem toho priznanie obvineného teda v zmysle vyššie uvedeného nie je čo do dôvodnosti nijako inými dôkazmi verifikované (bohužiaľ treba skonštatovať, že vydanie trestného rozkazu v konaní 1T/151/2014 bolo vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti nedôvodné).

Podmienky na uloženie ochranného liečenia obvinenému v trestnom konaní podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. nie sú splnené, pretože obvinený nebol súdom uznaný vinným z prečinu nebezpečného prenasledovania a teda nedošlo ani k ukladaniu trestu a v súvislosti s tým k postupu podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. alebo § 40 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.. Zároveň v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom nebola zistená nepríčetnosť obvineného (ako okolnosť vylučujúca trestnosť činu) - trestné stíhanie obvineného bolo zastavené z dôvodov podľa § 9 ods. 1 písm. f/ Tr. por., teda nie je na strane obvineného pre uloženie ochranného liečenia splnená už podmienka v zmysle § 73 ods. 1 Tr. zák., že nie je trestne zodpovedný pre nepríčetnosť.

Čo sa týka podmienok na uloženie ochranného liečenia podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. - skutok preukázateľne nemal byť spáchaný pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním

(nemožno uložiť ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.); nejde o skutok násilnej povahy (nemožno uložiť ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.).

Čo sa týka podmienok na uloženie ochranného liečenia podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. - v prvom rade vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti nemožno ustáliť relevantne v tomto prípade, že skutok, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie a pre ktorý následne bola podaná obžaloba je skutočne trestný čin, čo vylučuje primárnu možnosť postupu podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. - „spáchal trestný čin“, už v dôsledku čoho je z pohľadu súdu v tomto prípade vylúčený postup podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák..

Pre úplnosť treba uviesť, že v prípravnom konaní znalci v posudku č. 61/2014 M-Mo konštatovali, že na strana obvineného boli ovládacie schopnosti znížené čiastočne na hranici s podstatným znížením v dôsledku psychickej poruchy, o ktorú sa u neho jedná. Rovnako konštatovali, že v čase skutku netrpel závažnou „duševnou poruchou“ v zmysle psychózy, ktorá by podstatným spôsobom ovplyvňovala úroveň jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností - jedná sa u neho o organicky podmienenú poruchu osobnosti a epileptické povahové zmeny v súvislosti s ochorením na epilepsiu.

Na verejnom zasadnutí vypočutý znalec MUDr. Moravčík na záveroch posudku zotrval a upresnil, že v posudku uvedené diagnózy „porucha osobnosti organického pôvodu - zapríčinená dysfunkciou a poškodením mozgu“ a „epileptické povahové zmeny“ sú duševné poruchy.

Zároveň treba poukázať na to, že už v prípravnom konaní (č.l. 82 spisu) bola podaná správa spoločnosti Petrík s.r.o. - psychiatrická ambulancia so sídlom v Novej Ľubovni, z ktorej vyplýva, že obvinený sa lieči od r. 1997 v danej ambulancii „ako porucha osobnosti s rysmi explozivity“; užíva lieky Biston a Oxazepan; ambulanciu navštevuje každé dva - tri mesiace. Podaním doručeným súdu 14.4.2015 daná ambulancia oznámila, že sa obvinený lieči pre depresívne stavy, na čo na výzvu súdu s poukazom na vyššie uvedenú správu podaním doručeným 8.7.2015 oznámila, že obvinený sa lieči pre depresívne stavy a poruchu osobnosti s rysmi explozivity, užíva Biston, Xanax, Oxazepam, k liečbe pristupuje zodpovedne a vyšetrenia sú realizované v mesačných intervaloch. Zodpovedá tomu i výpoveď zo strany obvineného, ktorý pri výsluchu dňa 27.11.2015 uviedol, že sa lieči dlhodobo, užíva Biston a Xanax, akonáhle nemá lieky ide za lekárom, pričom niekedy je to po mesiaci, niekedy po mesiaci a pol; vyhľadal ho lebo má epilepsiu a pretože je výbušný a nervózny. Vypočutý znalec MUDr. Moravčík k uvedenému uviedol, že dané skutočnosti zodpovedajú liečbe, ktorú znalci navrhli v zmysle znaleckého posudku, a to osobitne i ohľadom liekov ako je v posudku odporučené na strane 12 hore, že možno mať za to, že obvinený dobrovoľne participuje na liečení a je adekvátne liečený. Poznamenal, že ochranné liečenie predstavuje určitý dohľad. Zároveň treba v tejto súvislosti poznamenať, že podľa posudku pobyt obvineného je potencionálne nebezpečný pre spoločnosť lebo má podstatne zníženú schopnosť sa ovládať, prognóza vývoja jeho osobnosti je priaznivá za predpokladu že sa podrobí ochrannej psychiatrickej liečbe ambulantnou formou a bude dlhodobo užívať ordinované lieky - v zmysle správ ambulancie spoločnosti Petrík s.r.o., výpovede obvineného v tejto veci a výpovede znalca v tejto veci je teda zrejmé, že tomuto všetkému sa obvinený už dlhodobo podrobuje.

V kontexte s vyššie uvedeným teda možno konštatovať to, že ohľadne skutku pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie nemožno relevantne a bez pochybností ustáliť, že tento sa skutočne stal tak, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia a ako bol uvedený v následne podanej obžalobe a navyše nemožno v tomto prípade bez pochybností ustáliť, že uvedený skutok alebo jeho časť je skutočne trestný čin - tým je vylúčená základná podmienka uloženia ochranného liečenia podľa § 73 ods. 2 Tr. zák., teda že obvinený „spáchal trestný čin“ a v dôsledku jej absencie teda napriek všetkým ostatným skutočnostiam nemožno v tomto trestnom konaní uložiť Z. T. ochranné psychiatrické liečenie ani podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ani postupom navrhovaným prokurátorkou - teda podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák..

Navyše toho treba poznamenať, že za takej situácie, kedy sa obvinený preukázateľne dlhodobo podrobuje ambulantnému liečeniu zodpovedajúcemu ochrannému liečeniu navrhnutému znalcami tiež ambulantnou formou by nariadenie ochranného liečenia v trestnom konaní bolo a priori nedôvodné, pretože s poukazom na danú skutočnosť by boli súčasne ihneď splnené podmienky, keďže obvinený už dlhodobo zodpovedajúce liečenie z vlastného podnetu absolvuje, na upustenie od jeho výkonu v zmysle § 447 ods. 1 Tr. por. (navyše k poznámke znalca, že ochranné liečenie predstavuje určitý dohľad treba

poznamenať, že súd v zmysle ustanovení Tr. por. nemá vo vykonávacom konaní povinnosť sledovať skutočné podrobovanie sa ambulantnému ochrannému liečeniu).

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd podaný návrh zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať Okresnému súdu Stará Ľubovňa do troch dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.